

[Margrete Auken]

lelse, jeg ellers har over for hr. J. K. Hansen. Men jeg må konkludere sådan, når hr. J. K. Hansen f.eks. nu opfinder et begreb, han kalder legale skibe; som om legale skibe fra først af var 2.000 t dødvægt.

De skibe, der kunne gå igennem, har været meget, meget tungere tidligere. Så laver man nu en begrænsning, hvor legaliteten indskrænkes, og altså betydelig mere, end vi i Folketinget var klar over, da den 18 m høje bro blev vedtaget. Det er det, der er et af problemerne. Tidligere var det højdebegrænsningen alene, der begrænsede legaliteten. Nu viser det sig dramatisk at være tonnagebegrænsninger, der begrænser legaliteten.

Derfor går logikken sådan, at det er os herinde – ikke jeg, men forligspartierne – der har fundet sig i ikke før i februar at få at vide, at man havde lavet den begrænsning; for ellers har I ikke talt sandt over for mig, og det tror jeg I har. Jeg tror, man har talt sandt over for mig, når man har sagt, at man ikke hidtil har vidst det.

Jeg vil også spørge hr. J. K. Hansen: Hvad med de 3 år, der går imellem? Det har jeg slet ikke fået noget svar på i dag. Ministeren agter jo ikke at svare på noget som helst.

Og hvad med det, synes jeg, alt for høje risikoniveau, man satses på? Det er jo ikke nok bare at sige: Nu har vi sagt det; det her kan gå galt. Det kunne jo være, vi skulle sige: Det er for højt et niveau; vi må have det ned. Det er nemlig højere end det, man oprindeligt havde sat politisk, og man opnår kun målsætningen – 1 eller 2 pct. – ved at gange alle risikoen med hinanden. Ellers opnår man det ikke, og det er vel også uacceptabelt.

Så vil jeg endelig sige, at jeg er glad for, at Socialdemokraterne siger, at man vil holde øje med miljøet, med økonomien og med sikkerheden. Enten holder man øje i hemmelighed, eller også må jeg konkludere, at der ikke bliver holdt øje. Vi ved ikke noget om økonomien i øjeblikket. Hvad sker der med miljøet, når man skal rette T-ruten op til 78 grader? Og hvad angår sikkerheden, har vi her konstateret, at den har man heller ikke haft styr på, og man har altså ikke mere styr på det i øjeblikket, selv om vores viden er blevet større.

Arne Melchior (CD):

Det forbløffede mig, at hr. J. K. Hansen følte

trang til at meddele mig, at han forbeholder sig sin ret til at følge med i spørgsmålene – også om sikkerhed – og stille de spørgsmål, han føler trang til. Jeg har aldrig nogen sinde bestridt hr. J. K. Hansens og ethvert andet medlems ret dertil. Og der var intet i det, jeg sagde, som burde give hr. J. K. Hansen – hvis han ellers hørte, hvad jeg sagde – anledning til at give den replik til mig. Den var overflødig og i nogen grad uvenlig og ikke svarende til indholdet af, hvad jeg sagde.

Jeg sagde faktisk det modsatte. Jeg sagde, der netop havde været en stor høring oppe i A/S Storebæltsforbindelsen, og at vi havde fået tilsagn om også i fremtiden at kunne få besvaret samtlige spørgsmål. Jeg sagde altså det samme, som hr. J. K. Hansen her sagde, men som han forsøgte at fremstille som en modsætning til mine udtalelser. Det vil jeg gerne have lov til at vende mig imod.

Og så skal jeg kun yderligere til fru Margrete Auken sige om dette med at slå sig for brystet og sige: Jeg håber selvfølgelig ikke, at det sker – og det er jeg da ganske klar over at hun ikke håber – men hvis det nu alligevel sker, så vil jeg kunne sige: I har skylden, og jeg er uskyldig! Ja, det kan man jo sige om alt næsten, hvad vi stemmer om. Når de, der efter bedste overbevisning og udnyttelse af deres evner til at sætte sig ind i ting stemmer for et eller andet, som så viser sig at være forkert, så er det klart, at de dermed har påtaget sig en skyld. Men skal der regeres, og skal der administreres, så må man altså løbe den slags risici.

Jeg har besøgt broer såvel i USA som i Japan, under hvilke der passerer adskillige gange det antal skibe, som i overskuelig tid kan forventes at passere her, og hvor spændet er mindre, gennemsejlingsbredden er mindre, langt mindre end den, der her bliver tale om. Og der er altså ikke sket noget dér. Men der vil da en skønne dag kunne ske noget, og det vil der jo næsten kunne i de fleste af de forhold, som her lovgives om, og som administrationen så udfører i henhold til de givne love. Så den stillen sig hellig an her kunne så blive daglig kost her i Folketinget, og det kan absolut ikke gøre noget som helst indtryk.

Jeg må fastholde, at vi er et lovgivende organ og til en vis grad et kontrollerende organ, men det er ikke Folketinget, der skal træffe disse beslutninger. Men vi har ret til at stille alle spørgs-